

ретроспективного аналізу та матриць розвитку характеристик базових ІТ-об'єктів. Дидактичні засоби фундаменталізованої професійної підготовки майбутніх ІТ-фахівців являють собою завдання, інформаційні підтримки, евристичні питання, які містять фрагменти змісту на кожному кроці методу створення нових ІТ-об'єктів. В основу розроблених дидактичних засобів покладено алгоритм управління продуктивною навчально-пізнавальною діяльністю студентів з елементами покрокової інформаційної підтримки на кожному етапі діяльності.

Отримані результати будуть нами використані для розроблення фундаменталізованої методичної системи навчання комп'ютерних дисциплін майбутніх фахівців у галузі інформаційних технологій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бардус І.О. Фундаменталізація змісту професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі інформаційних технологій до продуктивної діяльності. Наукові

записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія «Педагогіка». 2017. № 3. С. 74–81.

2. Бардус І.О. Визначення закономірностей розвитку програмного забезпечення комп'ютерної техніки як умова фундаменталізації професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі інформаційних технологій. Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія «Педагогічні науки»: зб. наук. пр. Бердянськ: ФО-П Ткачук О.В., 2017. Вип. 3. С. 94–101.

3. Лазарева Т.А. Підготовка майбутніх інженерів-технологів харчової галузі до творчої професійної діяльності: монографія. Харків: Право, 2014. 528 с.

4. Педагогика: учебное пособие для студентов педагогических вузов и педагогических колледжей / под ред. П.И. Пидкасистого. Москва: Педагогическое общество России, 1998. 640 с.

5. Федотова Е.Ю. Формирование информационно-коммуникативной компетентности учащихся в процессе продуктивной учебно-познавательной деятельности: автореф. дисс. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.01. Санкт-Петербург: Санкт-Петербургская академия постдипломного педагогического образования, 2009. 25 с.

УДК 378.4+371.15

ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ У ГАЛУЗІ ЗНАТЬ «МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ» В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Білик О.О., викладач кафедри іноземних мов
Національний університет «Львівська політехніка»

Пуґа О.О., викладач кафедри іноземних мов
Національний університет «Львівська політехніка»

У статті розглянуто засоби формування міжкультурної комунікативної компетентності студентів у галузі знань «Міжнародні відносини», що використовуються в процесі вивчення іноземних мов. Визначено роль і сутність міжкультурної комунікативної компетентності в контексті підготовки студентів-міжнародників. Проаналізовано процес формування цієї компетентності в контексті вивчення різних навчальних дисциплін, спрямованих на оволодіння іноземними мовами. Висвітлено також основні засоби й умови формування міжкультурної комунікативної компетентності.

Ключові слова: міжкультурна комунікативна компетентність, засоби формування, галузь знань «Міжнародні відносини», іноземна мова, міжкультурна комунікація.

В статье рассмотрены средства формирования межкультурной коммуникативной компетентности студентов в области знаний «Международные отношения», используемых в процессе изучения иностранных языков. Определены роль и сущность межкультурной коммуникативной компетентности в контексте подготовки студентов-международников. Проанализирован процесс формирования этой компетентности в контексте изучения различных учебных дисциплин, направленных на овладение иностранными языками. Обозначены также основные средства и условия формирования межкультурной коммуникативной компетентности.

Ключевые слова: межкультурная коммуникативная компетентность, средства формирования, область знаний «Международные отношения», иностранный язык, межкультурная коммуникация.

Bilyk O.O., Puha O.O. TECHNIQUES FOR DEVELOPING INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE OF INTERNATIONAL RELATIONS STUDENTS IN THE FOREIGN LANGUAGES LEARNING PROCESS

The article deals with the techniques for developing intercultural communicative competence among students of International Relations field of study, which are used in the foreign languages learning process. The role and nature of intercultural communicative competence in the context of training International Relations students are determined. The authors also analyse the process of developing given competence in the context of studying various educational disciplines in mastering foreign languages. The main techniques and conditions for developing intercultural communicative competence are disclosed.

Key words: *intercultural communicative competence, techniques for developing, International Relations field of study, foreign language, intercultural communication.*

Постановка проблеми. Поглиблення суспільно-політичних і соціально-економічних відносин України з іноземними партнерами не лише спричиняє зміни в запитах ринку праці, а й вимагає вдосконалення системи підготовки фахівців з міжнародних відносин, які повинні на високому професійному рівні представляти інтереси держави на міжнародній арені. Саме це зумовлює потребу в застосуванні компетентнісного підходу до підготовки висококваліфікованих і компетентних фахівців з міжнародних відносин, як бакалаврів, так і магістрів. Рівень сформованості професійних знань, умінь, навичок, якостей, пріоритетів студентів загалом визначають компетентність майбутніх фахівців на вітчизняному та міжнародному ринках праці.

Сьогодні надзвичайно актуальним завданням українських освітян є визначення необхідних, ключових компетентностей, яких повинні набути фахівці з будь-якої галузі. Беззаперечним залишається той факт, що комунікативна компетентність є однією з провідних серед компетентностей, які визначають здатність фахівця здійснювати свою діяльність на високому професійному рівні. Водночас формування компетентності іншомовного спілкуватися на міжнародному рівні й у міжкультурному середовищі є невід'ємним складником підготовки дипломатів усіх рівнів. У цьому контексті підвищується значущість формування міжкультурної комунікативної компетентності ще в процесі здобуття вищої освіти в галузі знань «Міжнародні відносини».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Упродовж останнього десятиліття українські науковці та практики (Н. Бібік, М. Гавран, І. Зимна, О. Пометун, В. Луговий, С. Ніколаєва, О. Овчарук, М. Яцик та ін.) працюють над питанням упровадження й удосконалення компетентнісного підходу до підготовки фахівців різних галузей знань. Водночас науковці намагаються окреслити та визначити саме поняття компетентності. Наприклад, С. Ніколаєва визначає компетентність як здатність успішно задовольняти індивідуальні й соціальні потреби, діяти

й виконувати поставлені завдання. Кожна компетентність поєднує знання, навички та вміння, а також ставлення, цінності, емоції, поведінкові компоненти, тобто все те, що можна мобілізувати для активної дії [1, с. 11–12]. М. Яцик указує на те, що це, по-перше, складна інтегральна характеристика особистості, по-друге, припускає володіння узагальненими способами дії, які забезпечують можливість оперативно й мобільно застосовувати свої знання й уміння та інтегрувати їх у кожній окремій ситуації [2, с. 15–16].

Значна кількість наукових публікацій українських науковців присвячена дослідженню різних аспектів комунікативної компетентності (Н. Альохіна, Л. Воротняк, Л. Власенко, О. Жирун, О. Коротун, О. Павленко, І. Черезова та ін.). У контексті вивчення комунікативної компетентності з'являються наукові праці, предметом вивчення яких є міжкультурна компетентність (Т. Бондар, О. Сніговська та ін.), а також іншомовна комунікативна компетенція (І. Нечаюк, М. Паласюк та ін.). І. Нечаюк констатує, що іншомовна комунікативна компетенція є синтезом спектру мовних компетенцій (лінгвокраїнознавчої, соціолінгвістичної, дискурсивної), які уможливають вирішення професійних питань у процесі міжнародної комунікації [3, с. 116].

Зацікавленість сучасних науковців проблемами комунікативної компетентності, міжкультурної компетентності, іншомовної комунікативної компетенції лише підкреслює актуальність обраної проблематики. Здійснений аналіз науково-педагогічної літератури дає підстави стверджувати, що поряд із цими компетентностями з'являються нові похідні види компетентностей, серед яких вагоме місце посідає й міжкультурна комунікативна компетентність. Уважаємо, що актуальність дослідження зумовлена вимогами, що зростають, до підготовки студентів з міжнародних відносин, для яких вільне володіння іноземними мовами, а також сформована міжкультурна комунікативна компетентність є запорукою професійного становлення, розвитку

та успішності. Очевидним є те, що шляхи, умови, засоби й методи формування міжкультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців-дипломатів потребують невпинного вивчення та вдосконалення.

Постановка завдання. Вищесказане дає підстави стверджувати, що одним із важливих завдань у процесі підготовки майбутніх фахівців із міжнародних відносин є формування їхньої міжкультурної комунікативної компетентності. Саме тому метою дослідження є вивчити засоби формування міжкультурної комунікативної компетентності студентів у галузі знань «Міжнародні відносини». Завданнями дослідження є визначити роль і сутність міжкультурної комунікативної компетентності, проаналізувати процес її формування, виявити основні засоби формування цієї компетентності, які використовуються в процесі вивчення іноземних мов.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній вищій школі невід'ємним складником підготовки фахівців будь-якої галузі знань є визначення компетентностей, якими повинен оволодіти майбутній фахівець для професійного становлення й самореалізації. Сьогодні комунікативна компетентність розглядається як інтегральна якість особистості, яка робить людину здатною встановлювати та підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, а також сформуувати певну сукупність знань, умінь і навичок, що забезпечують ефективне спілкування [4, с. 105]. Професіоналізм і компетентність фахівців із міжнародних відносин вимірюється їхньою здатністю вести переговори, вмінням зрозуміло та чітко викладати думки рідною й іноземною мовами, переконувати, аргументувати, встановлювати міжособистісні зв'язки, вибирати оптимальний стиль спілкування, розпочинати й підтримувати діалог, наслідком чого є налагодження контактів з іноземними дипломатами, вирішення принципівих державницьких питань у глобалізованому світі. Саме тому одним із головних пріоритетів у підготовці студентів спеціальностей «Міжнародних відносин» є якісне формування комунікативної компетентності.

Водночас не менш значущою компетентністю для фахівців цієї галузі знань є й міжкультурна компетентність, яка, на думку О. Сніговської, є інтегративною професійно-особистісною якістю, що синтезує сукупність лінгвістичних, соціокультурних, професійних, культурологічних знань, умінь вербальної, невербальної й паравербальної комунікації, загальнокультурних і культурно-специфічних умінь [5, с. 17].

Міжкультурна комунікативна компетентність, яка формується в процесі набуття комунікативної та міжкультурної компетенцій, розглядається науковцями як особлива здатність людини здійснювати повноцінне міжкультурне спілкування, сприймати мовне й культурне розмаїття, досягати взаєморозуміння між представниками різних культур навіть за умови достатнього володіння іноземними мовами на основі знання, розуміння, дотримання універсальних правил і норм поведінки, які формують міжнародний етикет спілкування [6]. Відповідно до вищезазначеного, очевидно є необхідність оволодіння міжкультурною комунікативною компетентністю майбутніх фахівців з міжнародних відносин. Адже одним із пріоритетних завдань, яке стоїть перед студентами галузі знань «Міжнародні відносини», є навчитися здійснювати комунікативний процес у міжкультурному середовищі, бути готовими до спілкування в непередбачуваних культурно-обумовлених ситуаціях.

Сьогодні, за даними інтернет-ресурсу «Освіта в Україні», підготовка фахівців із міжнародних відносин здійснюється у 89 вищих навчальних закладах України, які в межах галузі знань «Міжнародні відносини» пропонують здобуття таких спеціальностей: «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії», «Міжнародні економічні відносини», «Міжнародне право» [7]. Студенти кожної з визначених спеціальностей для здійснення міжкультурного обміну інформацією відповідно до ситуацій професійного спілкування, що вимагає вміння соціокультурної адаптації, повної діалогічної взаємодії, розуміння діалогу культур, інтеграції в іншомовне середовище, повинні оволодіти іноземною мовою на високому професійному й міжкультурному рівні. Саме тому навчальні плани цих спеціальностей передбачають ґрунтовне оволодіння іноземними мовами, передусім англійською, яка є пріоритетною в міжнародному спілкуванні.

Уважаємо, що кожна дисципліна, яка передбачає вивчення іноземної мови, повинна бути спрямована на формування міжкультурної комунікативної компетентності студентів галузі знань «Міжнародні відносини». Адже міжкультурні навички передбачають здатність людини використовувати різноманітні мовленнєві стратегії для здійснення комунікативного процесу на міжкультурному рівні, а також дають змогу долати стереотипні зв'язки та комунікативні бар'єри, які виникають як через відмінні лінгвістичні моделі й коди, так і відмінні культурні цінності й поведінкові моделі.

Студенти спеціальностей «Міжнародні економічні відносини» та «Міжнародне право» мають змогу набувати й удосконалювати вміння іншомовної комунікації завдяки вивченню курсів «Іноземна мова за професійним спрямуванням» і «Ділова іноземна мова». Визначені курси не лише повинні формувати в студентів лексико-граматичні знання, навички практичного застосування професійної термінології в усному та письмовому мовленні, розвивати уміння написання й ведення ділової кореспонденції іноземною мовою, а й давати студентами змогу оволодіти моделями проведення переговорів, правилами мовного етикету відповідно до соціально-культурних особливостей вербального та невербального спілкування, мистецтвом і технікою фахового спілкування іноземною мовою в міжкультурному середовищі. Основними засобами, які використовуються на заняттях з іноземних мов, що здатні формувати міжкультурну комунікативну компетентність, є діалогічне мовлення відповідно до заданої професійної проблематики, ситуативні діалоги, опрацювання фахових матеріалів, спрямованих на вивчення культурних відмінностей і міжнаціональних особливостей, проведення відкритих дискусій, різноманітних навчально-рольових ігор тощо.

Беззаперечною прерогативою студентів спеціальності «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» є змога вивчення іноземної мови (англійської) на професійному й поглибленому рівні, вивчаючи навчальні дисципліни «Іноземна мова» та «Іноземна мова спеціальності» впродовж усіх років навчання. Визначена навчальними планами кількість аудиторних годин на вивчення цих дисциплін дає змогу студентам засвоїти всі лексико-граматичні особливості мови, ґрунтовно опрацьовувати професійний лексико-термінологічний матеріал, читати фахові тексти мовою оригіналу, проводити дискусії та обговорення, моделювати дипломатичні зустрічі й проводити круглі столи. Окрім вивчення цих навчальних дисциплін, студенти цієї спеціальності також вивчають «Теорію і практику перекладу», яка передбачає формування та розвиток теоретичних і практичних навичок і компетентностей для здійснення усних і письмових перекладів; перекладацької інтерпретації текстів як загального, академічного, так і суспільно-політичного характеру; реферування іншомовних матеріалів тощо. Результати здобутих іншомовних мовленнєвих навичок і ступінь сформованості іншомовних, комунікативних і міжкультурних компетентностей студенти спеціальності «Міжнародні відносини, су-

спільні комунікації та регіональні студії» мають змогу продемонструвати під час проходження перекладацької практики, одним із завдань якої є вдосконалення вміння безпосереднього спілкування з іноземцями в аутентичних ситуаціях соціально-побутової, соціально-культурної та професійної сфер спілкування.

У контексті формування міжкультурної комунікативної компетентності одним із важливих завдань є соціально-культурне, яке необхідно правильно визначити та виконати в процесі вивчення іноземних мов на будь-якій із навчальних дисциплін, передбачених галуззю знань «Міжнародні відносини». Саме соціокультурний складник навчальної дисципліни спрямований на досягнення розуміння важливих і різнопланових міжнародних соціокультурних проблем, які можуть виникати в процесі міжкультурного спілкування, а також оволодіння методами та засобами уникнення й подолання бар'єрів у культурному розмаїтті професійних та академічних ситуацій. Погоджуємося з думкою Л. Воротняк, що для подолання комунікативних бар'єрів, стереотипів, забобонів та інших факторів, які перешкоджають взаємодії цивілізацій і культур у сучасному світі, необхідно розширити зміст навчання за рахунок включення в курс іноземної мови низки компонентів, націлених на розвиток міжкультурної комунікативної компетентності – соціокультурних, соціолінгвістичних, лінгвокраїнознавчих [6].

Уважаємо, що соціокультурні, соціолінгвістичні та лінгвокраїнознавчі компоненти навчальної дисципліни «Іноземна мова» ефективно вписуються у вивчення більшості тематичних модулів, які освоюють студенти галузі знань «Міжнародні відносини» на перших курсах. Краєзнавча й соціокультурна тематики повинні не просто вивчатися з метою ознайомлення та формування загальних культурних знань і лексичного матеріалу, а через наведення реальних прикладів поглиблювати в студентів розуміння міжкультурних відмінностей і культурологічних особливостей, допомагати знаходити спільні риси й адекватно сприймати відмінні культурні цінності.

Проведене дослідження та аналіз науково-педагогічних джерел засвідчують, що в процесі засвоєння соціокультурного чи країнознавчого тематичного матеріалу ефективними засобами, які впливають на формування міжкультурної комунікативної компетентності, є використання інтерактивних методів навчання. Саме вони здатні забезпечити рівноправність і рівнозначність між суб'єктами навчання, відчуття співпраці, взаємонавчання, партнерського спілкуван-

ня, міжособистісної чутливості [8, с. 468], а отже, сприяти встановленню комунікативних зв'язків і подоланню мовленнєвих бар'єрів у майбутньому професійному спілкуванні. Серед найбільш важливих інтерактивних методів виокремлюємо дискусії, рольові ігри, мозковий штурм, евристичні бесіди. У процесі проведення занять у формі конференцій чи інтерв'ю, круглих столів чи віртуальних екскурсій, експертних груп чи брифінгів, ситуативних рольових ігор чи квестів студенти мають змогу вдосконалити вербальні й невербальні техніки спілкування, набути знань ділового етикету, відпрацювати різні стилі ведення дипломатичних переговорів, моделювати міжнародні зустрічі, конференції, симпозиуми, брифінги.

Одним із ефективних засобів формування міжкультурної комунікативної компетентності є спільне викладання та проведення занять із залученням носіїв мови. Адже вивчення будь-якої професійно-орієнтованої чи соціокультурної теми англійською мовою в поєднанні з безпосереднім спілкуванням, дискусуванням та обговоренням з носієм мови сприяє набуттю вміння взаємодіяти з людьми різних культур, проявляти свою відкритість і готовність до сприйняття культурних відмінностей, подолання мовленнєвих бар'єрів, унаслідок чого й формується міжкультурна, іншомовна та комунікативна компетентність.

На процес формування міжкультурної комунікативної компетентності впливають певні чинники й умови, які необхідно враховувати в процесі підготовки майбутніх фахівців. Український науковець Н. Альохіна доходить висновку, що сприятливими чинниками для формування комунікативної компетентності є професійна спрямованість навчання; чітка мотивація навчання; вміння навчатись самостійно; потреба в самовдосконаленні; спрямованість технологій, форм, методів і засобів навчання, застосування комп'ютерних та інформаційних технологій тощо [9, с. 6]. Зазначимо, що в процесі формування міжкультурної комунікативної компетентності студентів галузі знань «Міжнародні відносини» важливим завданням, що постає перед викладачами, є врахування педагогічних умов: цілеспрямований підбір навчального матеріалу відповідно до потреб, можливостей і здібностей студентів; створення сприятливого дружнього середовища спілкування; систематична мотивація до ґрунтовного оволодіння іноземною мовою та набуття міжкультурних навиків. Водночас не менш важливим є розкриття й пояснення сутності й ролі іншомовної, міжкультурної, комунікативної компетентностей, доведення

необхідності набуття цих компетенцій, розкриття в змісті дисциплін «Іноземна мова» та «Іноземна мова спеціальності» функціональної ролі міжкультурної комунікативної компетентності й обґрунтування переваг її ефективного відтворення в професійній діяльності.

Висновки з проведеного дослідження. З огляду на викладене вище, можемо висувати, що міжкультурна комунікативна компетентність формується в процесі набуття комунікативної та міжкультурної компетенцій, є однією з головних для здійснення міжкультурного обміну інформацією відповідно до ситуацій професійного спілкування. Студенти спеціальностей галузі знань «Міжнародні відносини» ґрунтовно вивчають іноземні мови, де одним із обов'язкових складників є соціокультурний, що дає змогу поглиблювати розуміння міжкультурних відмінностей і культурологічних особливостей, допомагати знаходити спільні риси й адекватно сприймати відмінні культурні цінності, завдяки впровадженню в зміст дисциплін країнознавчих, краєзнавчих і соціокультурних тем. Основними засобами, що впливають на процес та ефективність формування зазначеної компетентності в процесі вивчення іноземних мов, є інтенсивне використання різноманітних інтерактивних методів навчання, спільне викладання та проведення занять із залученням носіїв мови, а також урахування педагогічних умов і чинників.

Дослідження не претендує на комплексне вирішення окресленої проблеми. Перспективи подальших наукових досліджень убачаємо в компаративному дослідженні особливостей формування міжкультурної комунікативної компетентності в різних ВНЗ України та зарубіжжя, а також вивченні теоретичних і практичних питань оцінювання цієї компетентності в студентів різних галузей знань і спеціальностей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ніколаєва С.Ю. Цілі навчання іноземних мов в аспекті компетентнісного підходу. *Іноземні мови*. 2010. № 2. С. 11–17.
2. Яцик М.Р. Формування професійної компетентності майбутніх магістрів з менеджменту економічної безпеки у процесі фахової підготовки: дис. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Хмельницький, 2016. 298 с.
3. Нечаюк І.О. Міжкультурна комунікативна компетенція як складова міжкультурної комунікації в навчанні дипломатів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2016. № 23. Том 2. С. 114–118.
4. Черезова І.О. Комунікативна компетентність як інтегральна якість особистості. *Науковий вісник ХДУ*.

Серія «Психологічні науки». Херсон, 2014. Вип. 1. Том 1. С. 103–107.

5. Сніговська О.В. Формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців з міжнародних відносин в освітньому середовищі класичного університету: автореф. дис. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Умань, 2014. 25 с.

6. Воротняк Л.І. Деякі аспекти формування міжкультурної комунікативної компетенції магістрів вищих педагогічних навчальних закладів. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія «Педагогічні науки». Хмельницький: Вид-во Нац.

акад. ДПСУ ім. Б. Хмельницького, 2015. Вип. 1. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgiin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Vnadps_2015_1_3.pdf.

7. Освіта в Україні. URL: <http://osvita.ua>.

8. Гавран М.І., Гавран В.Я. Особливості формування комунікативної компетентності магістрів менеджменту. Молодий вчений. 2017. № 2 (42). С. 466–470.

9. Альохіна Н.В. Формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців. URL: http://dspace.nuph.edu.ua/bitstream/123456789/4336/1/_doc%20%281%29.pdf.

УДК 378.091.12.011.3-051:5]:005.336.3

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН: ЯКІСНИЙ ВИМІР

Біляковська О.О., к. пед. н., доцент,
доцент кафедри загальної та соціальної педагогіки
Львівський національний університет імені Івана Франка

У статті презентовано різні наукові підходи до визначення поняття якості щодо навчання, освіти, професійної підготовки фахівців, а також представлено ієрархічний зв'язок між ними. На основі узагальнення визначено сутність поняття «якість професійної підготовки майбутнього вчителя природничо-математичних дисциплін».

Ключові слова: *якість, якість освіти, професійна підготовка, майбутній вчитель.*

В статье представлены различные научные подходы к определению понятия качества в отношении обучения, образования, профессиональной подготовки специалистов, а также представлена иерархическая связь между ними. На основе обобщения определена сущность понятия «качество профессиональной подготовки будущего учителя естественно-математических дисциплин».

Ключевые слова: *качество, качество образования, профессиональная подготовка, будущий учитель.*

Bilyakovska O.O. FUTURE TEACHERS OF NATURAL AND MATHEMATICAL SCIENCES PROFESSIONAL TRAINING: ISSUE OF QUALITY

The article deals with various scientific approaches to the term of quality concerning teaching, education, professional training, and the hierarchical connection between them is presented. On the basis of generalization, the essence of the term “the quality of future teacher of natural and mathematical sciences training” is defined.

Key words: *quality, quality of education, professional training, future teacher.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку вищої освіти України, її інтеграції в європейський простір посилюється увага до проблем якості освіти, модернізації усіх компонентів освітнього процесу. Концепція якості посідає одне з провідних місць національної освітньої політики, а проблема забезпечення якості професійної підготовки фахівців детермінована інноваційними суспільними змінами, зростанням уваги до особистості, побудовою освітнього процесу на компетентнісній основі за індивідуальними траєкторіями особистісно-професійного становлення, створенням для кожного оптимальних умов для навчання та розвитку.

У Педагогічній Конституції Європи зазначено, що «суспільство знань» вимагає креативності, глобальної компетентності і мобільності, критичності та нестандартності як від випускників сучасних шкіл, так і від учителів, які мають володіти широким спектром педагогічних стратегій (стратегій навчання), що забезпечують максимальне поліпшення учнівських досягнень. Відповідно «головним завданням підготовки європейського вчителя є формування здатності до практичної навчально-виховної діяльності як динамічного поєднання етичних цінностей і когнітивних, метакогнітивних, міжособистісних і практичних умінь та навичок, знань та розуміння» [15, с. 114].